

Publicerad 2005-05-26 13:50 av Lena

Om att våga fånga dagen och ta chansen när den kommer.

Inspirerad av ett samtal.....

En Swan!

En onsdagskväll i maj, med regnskurar och sol, vandrade jag ned till stan för att ta ett glas vin med några vänner. Vi satt ute under tak och blickade ut över den blanka fjärden. En sån kväll måste man passa på att njuta. Efteråt fortsatte Anna och jag promenaden ner till gästhamnen för att titta på några stora segelbåtar som kommit in.

Längst ut på bryggan låg en stor blå båt. Vi frågade männen ombord vad det var för båt och de svarade att det var en Swan 56. Sist jag såg en sån var det båtmässa och ett staket tillät bara VIP gäster att gå ombord. När vi nu blev bjudna ombord på ett glas vin så tog vi chansen. Norrmännen berättade att de brutit upp från sina trygga arbeten som de haft i många år och nu gjorde lite mer självständiga saker där de kunde styra sin tid själva. Nu hade kaptenen just fyllt 60 och därför var de ute på en veckas extra semester. Vi kollade navigationsutrustning och pratade segling och hamnar. Följ med oss upp till Stockholm så de till oss. Det är ovanligt med seglingsintresserade kvinnor och det vore kul om ni hängde med. Man ska ta chansen när den kommer och inte fastna i sin vardagslunk.

Vi lämnade båten glada och upprymda. Seglingstokiga Anna var eld och lågor och försökte övertala mig om att vi borde följa med ut och segla. Hon skulle fixa all utrustning som behövdes, även till mig. Vi gick tillbaka till båten och frågade om erbjudandet om segling stod kvar. Det gjorde det. Vi fick mobilnummer och besked om att de skulle sticka vid 08.00.

På vägen hem kände jag mig tveksam. Kan man verkligen göra en sån här grej. Lämna jobb och måsten och bara följa med några okända personer ut på sjön. Osäkerheten tog överhand, men jag ville inte förstöra möjligheten för Anna. Jag hoppar över så jag, men jag följer med dig ner till bryggan och vinkar av i morgon bitti. Hon var lite tveksam till att sticka iväg själv, men det var en så häftig möjlighet att hon sa att det var ok.

Tankarna malde när jag skulle försöka sova. Är jag dum som inte tar chansen. Jag kan ju följa med en bit över dan och ta bussen hem? Jag pratade med min älskade som sa att det var helt ok för mig att åka. Jag blev förvånad – och älskade honom ännu mer.

På morgonen bestämde jag mig därför för att ta chansen och följa med. Vi packade ihop våra saker och ringde mobilnumret vi fått – utan något svar. Vi hade löst alla praktiska problem med avbokning av inplanerade aktiviteter och sådant och åkte därför ner till båten. Just när vi kom fram fick vi se båten lägga ut från bryggan. Stopp, hallå. Vi skulle ju följa med!

Båten svängde intill igen och kaptenen ropade tillbaka: Jag har tänkt till under natten och kommit fram till att jag inte kan ta ansvar för att ha med er ombord.

Något snopna gick vi bryggan tillbaka. Vad gör vi nu då? Jag kände mig ändå nöjd med mitt beslut över att våga ta chansen. Det borde vara de som känner samvetsqual över brutna löften och att inte våga! Under en skogspromenad diskuterade vi vår upplevelse. Anna var orolig över de saker som hon avbokat för att kunna

följa med och funderade över hur hon skulle kunna reda ut det. Jag kände mig besviken, men inte helt missnöjd. Det är ju inte varje dag, man ens får chansen att gå ombord på en Swan och jag tog verkligen chansen och var beredd på ett äventyr. Helt klart ett lyft för min personliga utveckling. Nästa gång en chans dyker upp, kanske jag inte tvekar och målar upp alla hinder – utan vågar prova – även med risk för att det blir fel.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena med Poeter.se id #796 innehar upphovsrätten